

Erasmus+

YOUTH EXCHANGE

Earth, Arts and Eats Exchange

26-09 TO 10-10-2023
Agdz

Omse

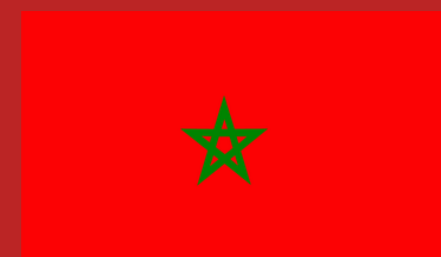

ŠKOLA KLÍČ

střední

DENÍK 1 ERASMU 26.09. -28.09.2023

Pocit, vztah, chování, činnost Kristýna Chýlková

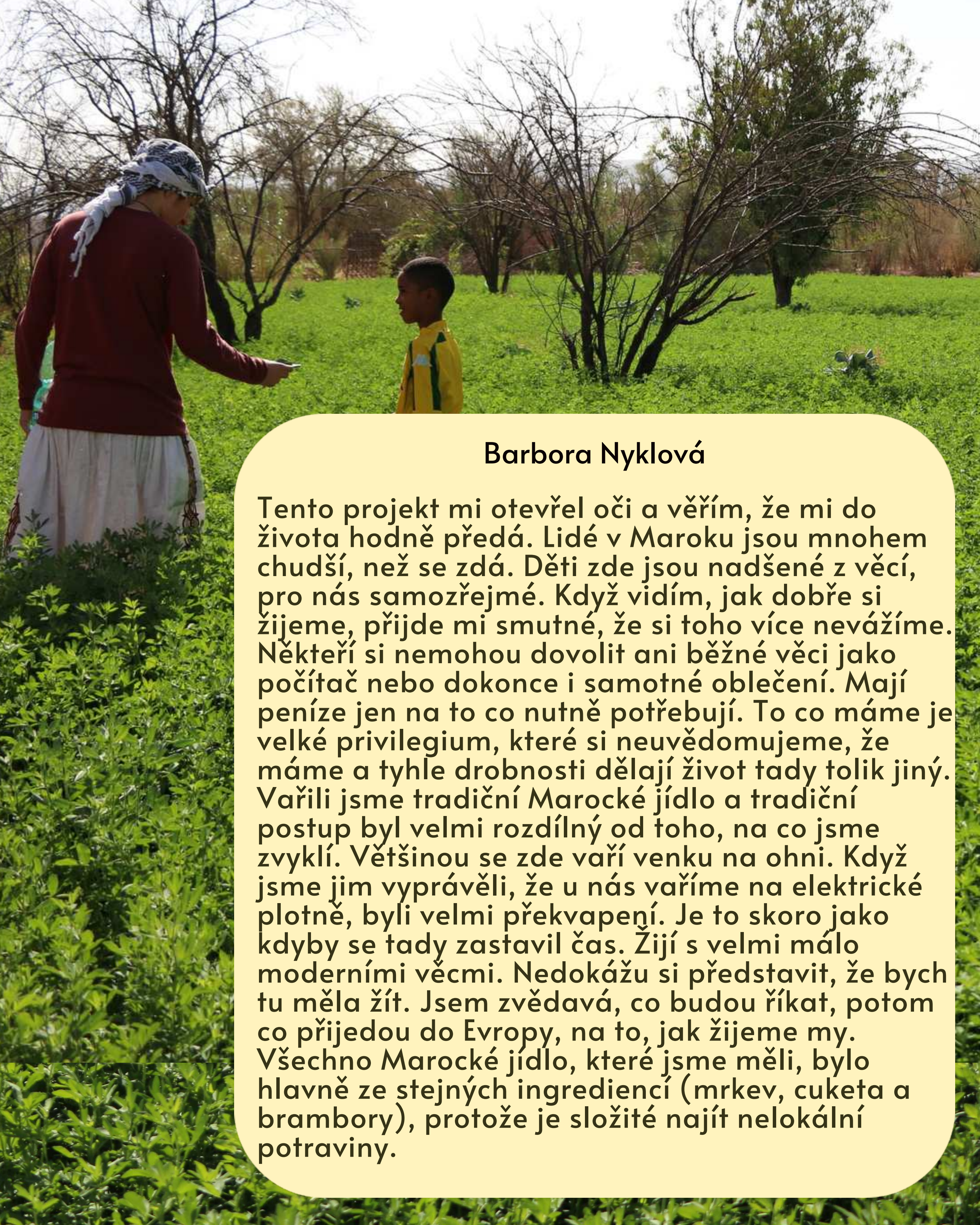
Ráda bych nám připomněla 4 věci, které tak dobře známe, ale občas na ně zapomínáme a těmi jsou komunikace, vděčnost, osvobodit se od sobectví a učení se vlídnosti. Základ je komunikace, vždy byla, je a bude. Byl to můj první let letadlem, letěli jsme s tureckou společností, kde se o nás letušky moc dobře staraly. První let jsem neměla možnost sedět u okna a vidět překrásný výhled. Byla jsem z toho trochu zklamaná, nebudu lhát, ale druhý let jsem využila komunikace. Poprosila jsem, zda by bylo možné sedět u okna a jestli je nějaké místo volné. Měla jsem štěstí, jedno sedadlo bylo volné a letuška byla tak laskavá a přesadila mě k oknu. Ne vždy jsou některé situace možné, ale za zeptání nic nedáte. Být vděčný i za každodenní samozřejmé věci. Hned první den mě tento pobyt naučil být vděčný za pitnou vodu. V České republice je to samozřejmost a tady v Maroku pro Evropany ne. Voda se tu dováží nebo převažuje, takže když dostanete vychlazenou vodu vážíte si každého loku. Osvobodit se od sobectví a učení se laskavosti. Nezapomínat na to, že nejsme tady sami a všimnout si více ostatních lidí a jejich potřeb. Marocká kultura je postavena na laskavosti k vlastním i cizím. V bazaru ve městě jsme byli pozváni marockým starožitníkem na tradiční čaj a prohlídku tradičních oděvů a šperků. Druhý den jsem se hned sblížila s lidmi z Maroka s Abdelilah, Lamya, Hayat a Meriem. Vzali mě k sobě jako vlastní. Od lidí z Maroka se toho mám ještě hodně co učit a připomínat.

Jan Kratochvíl

Naše cesta začínala z pražského letiště do Istanbul, kde jsme měli možnost prohlédnout si obchody při čekání na následující let do Marakéše. Cestou do hostelu jsme viděli krásné památky a následky zemětřesení. Na cestě do oázy Agdz jsme se dostali z civilizace do palmového ráje. Včera jsme navštívili tradiční trh, kterému se říká Suk. Byli jsme rozděleni do skupin podle národností, 2 Češi, 2 Němci, 2 Marokánci, kteří nás po trhu provázeli a vysvětlovali co se ve stáncích nabízí. Lidé byli velmi milí. Všechno bylo o hodně levnější než v Česku. Ve stáncích bylo ovoce, koření, oblečení a hodně zvířat. Po Suku šla naše skupina do obchodu s minerály, majitel nám dal výborný čaj.

Barbora Nyklová

Tento projekt mi otevřel oči a věřím, že mi do života hodně předá. Lidé v Maroku jsou mnohem chudší, než se zdá. Děti zde jsou nadšené z věcí, pro nás samozřejmé. Když vidím, jak dobře si žijeme, přijde mi smutné, že si toho více nevážíme. Někteří si nemohou dovolit ani běžné věci jako počítač nebo dokonce i samotné oblečení. Mají peníze jen na to co nutně potřebují. To co máme je velké privilegium, které si neuvědomujeme, že máme a tyhle drobnosti dělají život tady tolik jiný. Vařili jsme tradiční Marocké jídlo a tradiční postup byl velmi rozdílný od toho, na co jsme zvyklí. Většinou se zde vaří venku na ohni. Když jsme jim vyprávěli, že u nás vaříme na elektrické plotně, byli velmi překvapení. Je to skoro jako kdyby se tady zastavil čas. Žijí s velmi málo moderními věcmi. Nedokážu si představit, že bych tu měla žít. Jsem zvědavá, co budou říkat, potom co přijedou do Evropy, na to, jak žijeme my. Všechno Marocké jídlo, které jsme měli, bylo hlavně ze stejných ingrediencí (mrkev, cuketa a brambory), protože je složité najít nelokální potraviny.